

enten det saa henlaa under Kommissionen eller ej. Det er jo det, en saadan Kommission er til. Fremdeles ere Kommissionsmedlemmer jo ogsaa til, at man kan skælde dem ud, fordi de ikke have fremmet deres Arbejde, og naar Arbejdet kommer ud, blive de skældte ud, fordi de ikke have gjort det bedre. Det er det, vi faa vore Diæter for at finde os i, og jeg tror, at vi finde os med stor Sindsro deri. Det er Arbejdet, som vi have gjort, der skal rose eller laste os, og hvad man her siger om et ufærdigt Arbejde har lidet at betyde. Derfor have de fremkomne Angreb ikke gjort det fjerneste Indtryk paa mig. Jeg kan tænke mig, at der bag det, den højtærede Minister sagde om Sagen, kunde ligge en Smule Samvittighedsnag, en Følelse af, at Dannelsen af det Ministerium, hvortil han hører; ikke just har virket fremmende paa Overbevisningen om, at der kunde komme noget nyttigt og frugtbart ud af Kommissionens Arbejde, noget, som det nuværende Ministerium vilde være i Stand til at gennemføre. Jeg kunde tænke mig, at Angrebene paa Kommissionen fra socialdemokratisk Side kunde have faaet en vis Understrøm af Bitterhed derigennem, at Socialdemokraterne ikke vare repræsenterede i Kommissionen. Jeg skal tilføje for mit Vedkommende, at jeg beklager, at en Mand som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (H. Jensen), som har virket saa meget i disse Sager, ikke har faaet Sæde i denne Kommission, men Partiet ved jo godt, hvorledes Sammenhængen var. Det valgte selv at faa Sæde i den kjøbenhavnske Kommission, og efter de parlamentariske Forhold kunde det saa ikke opnaa Sæde i den anden Kommission. Dertil er der jo efter Omstændighederne intet at sige. Det havde maaske været nyttigere, at det havde været i denne Kommission, Arbejderpartiet havde faaet sin særlige Repræsentant. Jeg har for mit Vedkommende følt Savnet deraf, men der- ved er jo nu intet at gøre.

Altsaa Angrebene paa Kommissionen, og hvad der er udtalt om Kommissionsmedlemmerne, skal jeg ikke beskæftige mig nærmere med, og med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg ogsaa fatte mig i stor Korthed. Dette Lovforslag er jo i Virkeligheden afgaaet ved Døden efter Forhandlingerne i Gaar. Efter de Foredrag, der blev holdt af de ærede Medlemmer for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) og Svendborg Amts 6te Valgkreds (Guldbrandsen), er der ikke blevet noget levedygtigt tilbage af dette For-

slag, og der var jo saa godt som ingen af de Talere, der toge Ordet, der for Alvor tog dette Forslag i Forsvar. Kun en Undtagelse maa jeg gøre, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), der jo har den Specialitet at finde alt udmærket, hvad der fremkommer fra de forskellige Højreregeringer. Jeg erindrer ikke nogen Undtagelse derfra. Hvis det maatte tilkomme en saadan Begynder i Politik som mig at give Raad til et saa gammelt, erfarent Medlem af vore lovgivende Forsamlinger som det ærede Medlem, vilde jeg opkaste det Spørgsmaal, om det dog ikke var klogt en Gang imellem at bryde Kontinuiteten, en Gang imellem ogsaa at angribe Ministeriets Forslag. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den Vægt, som hans Erfaring og Kundskabsfyldte give hans Ord, vilde blive forøget, naar man mærkede, at han ikke altid ansaa det for sin Pligt at forsvare alt, hvad det Højreministerium, vi have i det paagældende Øjeblik, bringer i Forslag. Et saadant Raad turde jeg aldeles ikke vente, at det ærede Medlem vilde følge, men derimod vilde jeg over for den særlige Sag, der foreligger her, bede ham, da han formodentlig ikke vil have tilstrækkelig Tillid til mig, om at spørge sine Partifæller i snævrere Forstand — som han maaske snarere vil søge oven over os end i denne Sal — om, hvorledes Udbyttet af Kommissionsforhandlingerne har været. Han vil da erfare, at det, Ministeren nu har bragt i Forslag, er omtrent mellem 2 og 3 Gange saa meget, som det, hans nærmeste Meningsfæller ansaa det forsvarligt at forøge Statsbanernes Lønningsudgifter med. Han vil endvidere erfare, paa hvilken langt forstandigere Maade saavel hans egne Meningsfæller som Kommissionens øvrige Medlemmer mente at burde anvende de Beløb, som kunde anvendes til Lønningsforbedringer. Han vil da høre noget, der allerede blev berørt i Gaar, nemlig om at afskaffe de specielle Lønningsklasser, Indførelse af faste Alderstillaag og Spørgsmaalet om Bortfalden af Pensionsafdrag, om Indførelse af Tantieme og meget mere, og om, hvorledes alt dette bliver forstyrret ved et Lovforslag, der uden nogen virkelig nævneværdig Reform af Statsbanernes Lønningsvæsen forårsager en Merudgift af 650,000 Kr. Men det ærede Medlem vil fremdeles der erfare, hvorledes Kommissionen havde bestræbt sig for gennem Besparelse i forskellige Retninger at modvirke den Udgiftsforøgelse, som en Lønningsreform nødvendigvis vil medføre.